Lieta Nr.C30399013
Lietvedības Nr.CA-3303-14/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2014.gada 17.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese L.Gavare,
tiesneši M.Sviķis, L.Volberga
ar tiesas sēžu sekretāri S.Ģērmani,
piedaloties zvērinātam advokātam G.Ivankinam
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā pret /pers. B/ un /pers. C/ par parāda piedziņu sakarā ar SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 15.jūlija spriedumu.

Civillietu tiesu kolēģija, noklausījusies tiesneses L.Gavares ziņojumu, noskaidroja:

Aprakstošā daļa

2012.gada 28.decembrī SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" (turpmāk – prasītāja) iesniedza tiesā prasību pret /pers. B/ un /pers. C/ (turpmāk kopā – atbildētāji), norādot, ka atbildētāji ir /adrese/ k-3 (turpmāk arī dzīvokļa īpašums), pie dzīvokļa īpašuma piederošā kopīpašuma 734/57341 domājamās daļas no daudzdzīvokļu mājas un zemesgabala, līdzīpašnieki. Katram pieder ½ domājamā daļa. 2000.gada 18.janvārī ar /pers. B/ tika noslēgts Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums līdz ēkas pilnai privatizācijai Nr.88 (turpmāk – līgums Nr.88). Tajā pašā dienā ar /pers. C/ tika noslēgts Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgums līdz ēkas pilnai privatizācijai Nr.89 (turpmāk – līgums Nr.89). Par dzīvokļa apsaimniekošanu un saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem atbildētāji maksāja neregulāri un nepilnā apmērā. Par laika periodu no 2006.gada janvāra līdz 2012.gada novembrim atbildētājiem izveidojies parāds par dzīvokļa apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem 4606,72 LVL apmērā. Saskaņā ar Dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu 2.8.punktu par kavētiem norēķiniem klients maksā līgumsodu 0,2% apmērā no kopējās parāda summas par katru nokavēto dienu. Par laika periodu no 2010.gada aprīļa līdz 2012.gada novembrim atbildētājiem tika aprēķināts līgumsods 3415,70 LVL apmērā. Kopējā parāda summa ir 8022,42 LVL.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1071., 1587., 1590., 1716., 1720., 1775., 1778., 1779.pantu, likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10., 13., 14.pantu, lūdzot tiesu piedzīt no /pers. B/ par labu prasītājai parāda par dzīvokļa apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem, līgumsoda ½ daļu, t.i. 4011,21 LVL; piedzīt no /pers. C/ par labu prasītājai parāda par dzīvokļa apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem, līgumsoda ½ daļu, t.i. 4011,21 LVL.

2013.gada 28.februārī lietā saņemti /pers. C/ rakstveida paskaidrojumi, kuros norāda, ka piekrīt prasībai. Atbildētājiem no 2007.gada sācies laulības šķiršanas process, un no šī laika /pers. C/ palika bez iztikas līdzekļiem, bija piešķirts bezdarbnieka statuss un arī trūcīgas ģimenes statuss. Centās vērsties pie prasītāja slēgt izlīgumu, bet, tā kā /pers. B/ neieradās uz līguma parakstīšanu, tad izlīgums netika noslēgts. Lūdz ņemt vērā /pers. C/ smago materiālo stāvokli un noņemt līgumsodu.

2013.gada 24.maijā lietā saņemti /pers. B/ rakstveida paskaidrojumi, kuros norāda, ka prasību atzīst daļēji, bet konkrētu prasības summu noradīt nevar. Paskaidro, ka laikā no 2008.gada līdz 2011.gadam bija veicis maksājumus par /pers. B/ piederošā dzīvokļa ½ domājamo daļu kopā LVL 3564,24. Atbildētājiem ar prasītāju ir noslēgti atsevišķi līgumi, līdz ar to katram uz sava līguma pamata ir atsevišķi jāmaksā. Prasītājs, nekādi nepamatojot savus aprēķinus, mehāniski sadalīja kopējo parāda un līgumsoda summu uz pusēm, neņemot vērā un nenorādot, kādi maksājumi no atbildētāja tika veikti un kā tika aprēķināta līgumsoda summa, neņemot vērā šos maksājumus.

2013.gada 16.oktobrī, 2014.gada 25.martā un 2014.gada 19.jūnijā lietā saņemti prasītājas iesniegtie prasības pieteikuma papildinājumi – prasības summas pieaugums, kuros norāda, ka kopš prasības celšanas parāds turpina pieaugt un uz 2014.gada 1.jūniju pamatparāds ir 9923,94 EUR, līgumsods uz 2014.gada 13.jūniju 4850,43 EUR, kopā 14774,37 EUR. Lūdz tiesu piedzīt no /pers. B/ par labu prasītājai apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu 4961,97 EUR un līgumsodu 2425,22 EUR, tiesāšanās izdevumus 214,61 EUR; piedzīt no /pers. C/ par labu prasītājam apsaimniekošanas un komunālo maksājumu parādu 4961,97 EUR un līgumsodu 2425,21 EUR, tiesāšanās izdevumus 214,61 EUR.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 15.jūlija spriedumu prasība apmierināta daļēji. Tiesa nosprieda piedzīt no /pers. B/ par labu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" parādu 2413,02 EUR apmērā, līgumsodu 241,30 EUR un tiesāšanās izdevumus 138,90 EUR, kopā 2793,22 EUR. Piedzīt no /pers. C/ par labu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" parādu 4961,97 EUR apmērā, līgumsodu 496,20 EUR un tiesāšanās izdevumus 285,63 EUR, kopā 5743,80 EUR. Piedzīt no /pers. B/ par labu valstij valsts nodevu 41,13 EUR apmērā. Piedzīt no /pers. C/ par labu valstij valsts nodevu 84,59 EUR apmērā. Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" par labu valstij valsts nodevu 214,18 EUR apmērā.

Pirmās instances tiesas spriedums stājies likumīgā spēkā par parāda piedziņu no /pers. C/ un apmierinātajā daļā pret /pers. B/ par pamatparāda 2413,02 EUR un līgumsoda 241,30 EUR apmērā piedziņu. Pirmās instances spriedums stājies likumīgā spēkā arī daļā par tiesvedības izdevumus piedziņu no atbildētājiem par labu valstij, proti, par valsts nodevas 41,13 EUR piedziņu no /pers. B/ un valsts nodevas 84,59 EUR piedziņu no /pers. C/.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka lietā nav strīds par to, ka atbildētājiem katram pieder ½ domājamā daļa no nekustamā īpašuma /adrese/, kas reģistrēts Rīgas pilsētas Zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs A/. Lietā nav strīds, ka starp prasītāju kā apsaimniekotāju un /pers. B/ kā īpašnieku 2000.gada 18.janvārī noslēgts līgums Nr.88, par dzīvokļa īpašuma ½ domājamo daļu. Savukārt starp prasītāju kā apsaimniekotāju un /pers. C/ kā īpašnieku 2000.gada 18.janvārī noslēgts līgums Nr.89, par dzīvokļa īpašuma ½ domājamo daļu.

Atsaucoties uz Civillikuma 1587. un 1071.pantu, pirmās instances tiesa atzinusi, ka starp pusēm pastāv līgumiskas attiecības un katrs atbildētājs atbildīgs par saistībām, kas izriet no attiecīgā līguma.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka laika posmā no 2006.gada janvāra līdz 2012.gada februārim ieskaitot, kopējais maksājumu apjoms par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem par dzīvokļa īpašumu, ir LVL 6952,85, ko atzinusi par pierādītu ar SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" arhīva izziņu, jo lietā nav iesniegti nekādi pierādījumi tam, ka atbildētāji nebūtu saņēmuši norādītajā apjomā pakalpojumus no prasītāja.

Savukārt no lietas materiālos esošajiem rēķiniem par laiku no 2012.gada marta līdz 2014.gada maijam ieskaitot, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka kopējais maksājumu apjoms par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem par nekustamo īpašumu /adrese/, ir 3567,39 LVL. Kopējais parāds par laiku no 2006.gada janvāra līdz 2014.gada maijam ieskaitot ir 10520,24 LVL.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka ievērojot katram atbildētājam piederošo īpašuma daļu un atbilstoši 2000.gada 18.janvārī noslēgtajiem līgumiem Nr.88 un Nr.89, uz katru no atbildētājiem gulstas ½ no kopējā maksājumu apjoma, kas sastāda 5260,12 LVL.

Atsaucoties uz Civillikuma 1838.pantu, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka /pers. B/ laika periodā no 2008.gada 2.februāra līdz 2011.gada 5.jūlijam ir veicis prasītājam maksājumus par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem 3564,24 LVL apmērā, ko prasītāja neapstrīd. Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka maksājuma mērķī /pers. B/ atsaucies uz konkrētu rēķinu, sākot no 2008.gada 29.augusta, precizējis, ka maksā pusi no attiecīgā rēķina.

Par nepamatotiem pirmās instances tiesa atzinusi atbildētāja iebildumus, ka par laiku līdz 2012.gada martam nav saņēmis rēķinus, kā arī par nepamatotu prasītāja iebildumus, ka pēc maksājuma mērķa nevarēja atšifrēt par ko veikta samaksa.

Ņemot vērā minēto, pirmās instances tiesa secinājusi, ka /pers. B/ parāds prasītājai par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem ir 1695,88 LVL (5260,12 LVL -3564,24) jeb 2413,02 EUR.

Attiecībā uz /pers. C/ parādu, pirmās instances tiesa konstatējusi un atbildētāja to neapstrīd, ka viņa nav veikusi nekādus maksājumus par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem par prasībā celto periodu. Līdz ar to viņas parāds par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem par laiku no 2006.gada janvāra līdz 2013.gada maijam, ieskaitot ir 5260,12 LVL jeb 7484,48 EUR.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka no /pers. B/ par labu prasītājam piedzenams parāds par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2006.gada februāra līdz 2013.gada 1.jūnijam EUR 2413,02 apmērā. Savukārt ievērojot Civilprocesa likuma 192.pantā noteikto prasījuma robežu ievērošanas principu, pirmās instances tiesa secinājusi, ka no /pers. C/ par labu prasītājam piedzenams parāds par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem par laika periodu no 2006.gada februāra līdz 2014.gada 1.jūnijam EUR 4961,97 apmērā.

Attiecībā par līgumsodu, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka prasītāja cēlusi prasību arī par līgumsoda piedziņu par kopējo summu 4850,43 EUR.

Atsaucoties uz Civillikuma 1716. un 1717.pantu pirmās instances tiesa konstatējusi, ka līgumos Nr.88 un Nr.89, kas noslēgti starp prasītāju un attiecīgo atbildētāju, 2.8.punktā puses pielīgušas, ka par maksājumu kavējumu apsaimniekotājs aprēķina īpašniekam soda naudu 0,2% apmērā no parāda summas par katru kavējuma dienu.

Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka lietā nav strīda, ka atbildētāji nav veikuši maksājumus atbilstoši līgumos pielīgtajam un no 2010.gada jūlija maksājumi nav veikti vispār, ne no viena no atbildētāju puses. Līgumsods aprēķināts par laiku no 2010.gada aprīļa.

Attiecībā par līgumsoda apmēru, pirmās instances tiesa atsaukusies uz Civilprocesa likuma 5.panta trešo daļu un Eiropas Padomes Ministru komitejas 1978.gada 20.janvāra rekomendāciju „Par soda klauzulu civiltiesībās" un Augstākās tiesas Senāts savos nolēmumiem 2005.gada 26.janvāra spriedumā lietā Nr.SKC?48/2005, 2008.gada 14.maija spriedumu lietā Nr.SKC-212/2008 un atzinusi, ka minētie tiesību avoti ir ņemami vēra, izlemjot jautājumu par prasītāja aprēķināto un pieprasīto līgumsoda samērīgumu, ņemot vērā arī līgumsoda būtību, pamatparāda apmēru un to, ka prasītājs prasību cēlis tiesā tikai pēc vienpadsmit mēnešiem, kad jau pilnībā iestājās aizdevuma atmaksas termiņš.

Minētais pirmās instances tiesas ieskatā ir par pamatu, lai atzītu, ka aprēķinātais līgumsods nav atzīstams par samērīgu, labas ticības principam un patērētāju tiesībām atbilstošiem, tādējādi prasība par līgumsoda piedziņu ir apmierināma daļēji.

Ņemot vērā, ka prasītāja nav cēlusi prasību laikā no 2006.gada, kad sāka veidoties parāds, pirmās instances tiesa atzinusi, ka samērīgi noteikt līgumsodu 10% apmērā katram atbildētājam no attiecīgās pamatparāda summas, t.i., /pers. B/ 241,30 EUR, /pers. C/ 496,20 EUR. Tiesas ieskatā noteiktais līgumsods atzīstams par samērīgu, kas piedzenams par labu prasītājai.

Ņemot vērā minēto, pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasība daļā pret /pers. B/ ir noraidāma par pamatparāda EUR 2548,95 (4961,97-2413,02) apmērā un par līgumsoda EUR 2183,92 (2425,22-241,30) apmērā piedziņu, savukārt pret /pers. C/ par līgumsoda EUR 1929,01 (2425,21-496,20) apmērā piedziņu.

Par minēto spriedumu 2014.gada 1.augustā, bet ar precizētu apelācijas sūdzību 2014.gada 17.septembrī apelācijas sūdzību iesniegusi prasītāja, pārsūdzot spriedumu daļēji.

Prasītāja atzīst pirmās instances tiesas sprieduma daļā, ar kuru no /pers. C/ piedzīts pamatparāds EUR 4961,97, līgumsods EUR 496,20 apmērā, bet no /pers. B/ pamatparāds 2413,02 EUR, līgumsoda EUR 241,30 apmērā.

Prasītājs neatzīst pirmās instances tiesas sprieduma daļu par pamatparāda EUR 2548,95 un līgumsoda EUR 254,90 apmērā piedziņas no /pers. B/ noraidīšanu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja nepiekrīt pirmās instances tiesas viedoklim, ka no /pers. B/ piedzenams pamatparāds 1695,88 LVL jeb 2413,02 EUR apmērā, jo /pers. B/ laika periodā no 2008.gada 2.februāra līdz 2011.gada 5.jūlijam prasītājam ir samaksājis kopsummā 3564,24 LVL.

Norāda, ja piekrīt tiesas argumentācijai, sanāk, ka /pers. B/ maksājot prasītājai neregulāri un nepilnā apmērā prasītājas izrakstītos rēķinus, ar tiesas palīdzību tiek atbrīvots no tam piemērotā līgumsoda, kas paredzēts apsaimniekošanas līguma 2.8. punktā, jo parāda rašanas brīdis ir 2006.gada janvāris.

Ņemot vērā, ka atbildētājiem nav noslēgta vienošanās par nekustamā īpašuma lietošanu, saskaņā

ar Civillikuma 1071.pantu no /pers. B/ piedzenams tāds pats proporcionālais pamatparāds kā no /pers. C/, proti, 4961,97 EUR apmērā par laika periodu no 2006.gada janvāra līdz 2014.gada 1.jūnijam, kā arī līgumsods 10% apmērā no pamatparāda 496,20 EUR apmērā.

Prasītāja lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā par pamatparāda 2548,95 EUR un līgumsoda 254,90 EUR noraidīšanu pret /pers. B/. Lūdz piedzīt no /pers. B/ par labu SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" pamatparādu 2548,95 EUR un līgumsodu 254,90 EUR.

2014.gada 20.oktobrī Rīgas apgabaltiesā saņemti /pers. B/ pilnvarotā pārstāvja zvērināta advokāta Genadija Ivankina rakstveida paskaidrojumi par apelācijas sūdzību.

Paskaidrojumos norāda, ka lūdzot tiesu atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā, prasītājs nav norādījis procesuālo tiesību normu, uz kura pamata spriedums ir atceļams. Līdz ar to lūgums atcelt spriedumu daļā nav pamatots un noraidāms.

No apelācijas sūdzības motivācijas izriet, ka prasītāja neapstrīd /pers. B/ veikto parāda daļas apmaksu 5033,95 EUR apmērā. Norāda, ka, atsaucoties uz apsaimniekošanas līguma noteikumiem, prasītāja faktiski piekrīt tam, ka pušu strīds risināms saskaņā ar līguma Nr.88 noteikumiem.

Uzskata, ka prasītāja nepareizi traktē Civillikuma 1071.pantu. Prasītāja ignorē zemesgrāmatas nodalījuma ierakstu, ka /pers. B/ pieder ½ domājamās daļas no dzīvokļa īpašuma.

Ņemot vērā, ka /pers. B/ līdz 2011.gada 5.jūlijam veica maksājumus par saņemtajiem pakalpojumiem atbilstoši viņa daļai dzīvokļa īpašumā, bet /pers. C/ maksājumus neveica vispār, nav pamatots prasītājas prasījums piedzīt no /pers. B/ pusi no neapmaksātās rēķinu kopsummas un līgumsodu 10% apmērā.

Prasītājas apelācijas sūdzības iesniedzējas pilnvarotais pārstāvis /pers. M/ tiesas sēdē uzturēja prasību un apelācijas sūdzību uz tajā norādītajiem argumentiem.

/pers. B/ pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Genadijs Ivankins prasību un apelācijas sūdzību neatzina, uzturēja tiesā iesniegtos rakstveida paskaidrojumus, norādot, ka pirmās instances tiesas spriedumu nepārsūdzētajā daļā ir pilnībā izpildījis.

/pers. C/ uz tiesas sēdi nav ieradusies. Par lietas izskatīšanu paziņots Civilprocesa likuma 56.panta kārtībā. Atbildētāja nav paziņojusi par saviem neierašanās iemesliem, kā arī nav lūgusi lietas izskatīšanu atlikt.

Civillietu tiesu kolēģija /pers. C/ neierašanos atzīst par neattaisnotu, nekonstatējot lietas izskatīšanas atlikšanas pamatus, atbilstoši Civilprocesa likuma 156.panta pirmajai daļai, nolēma skatīt lietu bez atbildētājas klātbūtnes.

Motīvu daļa

Noklausījusies prasītājas pilnvarotā pārstāvja /pers. M/ un /pers. B/ pilnvarotā pārstāvja zvērināta advokāta Genadija Ivankina paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasība noraidāma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu un 430.panta trešo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Civillietu tiesu kolēģija secina, ka prasītāja pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdzējusi prasības noraidītajā daļā tikai pret /pers. B/, lūdzot piedzīt no viņa pamatparādu 2548,95 EUR apmērā un līgumsodu 254,90 EUR apmērā, ko labprātīgi samazinājusi līdz 10% apmērām no noraidītās parāda pamatsummas.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Izvērtējot lietā nodibinātos faktus kopsakarā ar lietā esošajiem un iztiesāšanas laikā pārbaudītiem pierādījumiem, kurus apelācijas instances tiesa novērtēja, atbilstoši Civilprocesa likuma 97. panta prasībām, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums attiecībā uz aizdevuma atgriešanu ir pareizs un pilnībā pietiekams, un pievienojas minētā sprieduma motivācijai.

Tāpat Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa prasības apmierinātajā daļa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus.

Lietā nav strīds par to, ka /pers. B/ pieder ½ domājamā daļa no dzīvokļa īpašuma. Nav strīds par to, ka /pers. B/ ar prasītāju noslēgts līgums Nr.88 par dzīvokļa īpašuma ½ domājamās daļas apsaimniekošanu.

Tāpat lietā nav strīds par to, ka /pers. B/ laika periodā no 2008.gada 2.februāra līdz 2011.gada 5.jūlijam ir veicis prasītājam maksājumus par dzīvojamās mājas apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem 3564,24 LVL apmērā.

Ar precizēto apelācijas sūdzību tās iesniedzējs lūdz atcelt pirmās instances tiesas spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība par pamatparāda 2548,95 EUR un līgumsoda 254,90 EUR apmērā piedziņu.

Minēto lūgumu Civillietu tiesu kolēģija atzīst par nepamatotu, jo prasītājs nav norādījis procesuālo tiesību normu, uz kura pamata spriedums ir atceļams. Proti, apelācijas sūdzībā nav norādes uz Civilprocesa likuma 427.panta nosacījumiem, pie kuriem apelācijas instances tiesa neatkarīgi no apelācijas sūdzības motīviem ar lēmumu atceļ pirmās instances tiesas spriedumu. Vienlaikus Civillietu tiesu kolēģija piekrīt /pers. B/ paskaidrojumos par apelācijas sūdzību norādītajam, lietā nav saskatāmi apstākļi, kuri būtu norādījuši uz šajā tiesību normā minētiem pamatiem sprieduma, atcelšanai.

No precizētās apelācijas sūdzības izriet, ka prasītājas ieskatā no /pers. B/, neraugoties uz to, ka atbildētājs par komunālajiem pakalpojumiem laika posmā 2008.gada 2.februāra līdz 2011.gada 5.jūlijam ar prasītāju norēķinājies atsevišķi, piedzenama atlikusī visa parāda summa, kas nav samaksāta.

Apelācijas sūdzības argumentu par to, ka atbildētājiem nav noslēgta vienošanās par nekustamā īpašuma lietošanu, saskaņā ar Civillikuma 1071.pantu no /pers. B/ piedzenams tāds pats proporcionālais pamatparāds kā no /pers. C/, Civillietu tiesu kolēģija atzīst par nepamatotu.

Civillikuma 1071.pants noteic, ka uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Savukārt saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmo daļu dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus obligāti veicamo dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kā arī dzīvokļu īpašnieku kopības noteikto atlīdzību pārvaldniekam par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu, ja tāda paredzēta dzīvojamās mājas pārvaldīšanas līgumā.

Ar lietas materiālos esošo 2000.gada 18.janvāra līgumu Nr.88 apstiprinās, ka /pers. B/ iegādājies ½ domājamās daļas no dzīvokļa īpašuma. Minētais apstiprinās arī ar Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījum Nr.14015 76. Kā minēts, par to lietā nav strīds.

Ņemot vēra līgumā Nr.88 esošo ierakstu ,,Pirkuma līgums ½", Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasītājam bija zināms, ka noslēdzot šo līgumu, puses vienojās par to, ka /pers. B/ tika atzīts par dzīvokļa līdzīpašnieku, kuram pieder puse no dzīvokļa īpašuma, līdz ar to nevar piekrist prasītājas apgalvojuma, ka starp atbildētājiem nepastāv vienošanās par dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Ar lietas materiālos esošajiem maksājum uzdevumiem apstiprinās, ka /pers. B/ no 2008.gada 29.augusta līdz 2011.gada 5.jūlijam, veicot maksājumus par saņemtajiem komunālajiem pakalpojumiem, maksājuma uzdevumos skaidri norādījis, ka tiek segta tikai ½ domājamās daļas no dzīvoklim sniegtajiem komunālajiem pakalpojumiem.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka minētajiem maksājumiem /pers. B/ atbilstoši Civillikuma 1071.pantam, Dzīvokļa īpašuma likuma 13.panta pirmajai daļai atbildētājs ir pierādījis samaksu par saņemtajiem pakalpojumiem saskaņā ar līgumu Nr.88, atbilstoši savai daļai dzīvokļa īpašumā, līdz ar to prasītajai nav pamata piedzīt no /pers. B/ tos neapmaksātos rēķinus, kuru samaksas pienākums gulstas uz /pers. C/.

Saskaņā ar Civillikuma 1754.pantu procentiem vienmēr nepieciešams galvenais parāds jeb kapitālparāds.

Ņemot vērā, ka prasījums daļā par pamatparāda piedziņu nav pamatots un ir noraidāms, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka tiesai nav pamata lemt par līgumsoda piedziņu un tā apmēru, jo nepastāv galvenais parāds.

No pirmās instances tiesas sprieduma izriet, ka tiesa noraidījusi prasību daļā par līgumsoda piedziņu 2183,92 EUR apmērā no /pers. B/. Savukārt no precizētās apelācijas sūdzības izriet, ka prasība par līgumsoda piedziņu tiek uzturēta 10% apmērā no noraidītās pamatsummas 2548,95 EUR apmērā, t.i., 254,90 EUR.

No minētā izriet, ka prasītāja labprātīgi samazinājusi līgumsodu.

Saskaņā Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktu tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja prasītājs atteicies no prasības.

Ņemot vērā, ka prasītāja neuzturēja prasījumu par līgumsoda piedziņu pilnā apmērā, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 223.panta 4.punktam ir pamats izbeigt tiesvedību daļā par līgumsoda piedziņu 1929,02 EUR (2183,92 EUR-254,90 EUR) apmērā.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasītāja atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai nav pierādījusi savas prasības pamatotību noraidītajā daļā, tādējādi atzīst precizētās apelācijas sūdzības argumentus par nepamatotiem.

Ar lieta esošo 2014.gada 9.novembra maksājuma uzdevumu Nr.167 par 1000 EUR, 2014.gada 12.novembra maksājuma uzdevumu Nr.168 par 1000 EUR un 2014.gada 12.novembra maksājuma uzdevumu Nr.169 par 793,22 EUR, kopā 2793,22 EUR apstiprinās, ka /pers. B/ prasītājai pārskaitījis 2793,22 EUR, kas atbilst naudas summai, kas no /pers. B/ piedzīta par labu prasītājai. Maksājuma pamatojumā norādīts, ka samaksa veikta saskaņā ar sprieduma izpildi.

Ņemot vērā minēto, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka /pers. B/ pilnībā nokārtojis savas parādsaistības pret prasītāju, samaksājot pamatparādu 2413,02 EUR, līgumsodu 241,30 EUR un tiesas izdevumus 138,90 EUR apmērā, līdz ar to apelācijas instances sprieduma rezolutīvajā daļā, minēto naudas summu piedziņa atkārtoti nav norādāma.

Ņemot vērā, ka prasītāja pirmās instances tiesas spriedumu pārsūdzējusi prasības noraidītajā daļā, kas apelācijas instances tiesā noraidīta, atbilstoši Civilprocesa likuma 42.pantam, no prasītājas valsts ienākumos piedzenami iepriekš nesamaksātie tiesas izdevumi – valsts nodeva 214,18 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,10 EUR.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi lietas faktiskos apstākļus un taisījusi pamatotu un likumīgu spriedumu, prasību apmierinot daļēji.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi lietas faktiskos apstākļus, piemērojusi pareizās materiālās tiesību normas, taisījusi pamatotu un likumīgu spriedumu, prasību apmierinot daļēji.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu, prasītajai nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}, 432., 433., 434. pantu, Civillietu tiesu kolēģija

nosprieda:

Noraidīt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasību pret /pers. B/ daļā par pamatparāda 2548,95 EUR un līgumsoda 254,90 EUR piedziņu.

Izbeigt tiesvedību daļā SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prasībā par līgumsoda 1929,02 EUR piedziņu.

Piedzīt no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks", reģistrācijas numurs 40103362321, par labu valstij valsts nodevu 214,18 EUR (divi simti četrpadsmit euro 18/100) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,10 EUR (trīs euro 10/100).

Noteikt SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" termiņu 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas sprieduma labprātīgai izpildei.

Noteikt, ka dokuments, kas apliecina tiesvedības izdevumu samaksu valsts labā, jāiesniedz Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilns sprieduma teksts sagatavots 2014.gada 29.decembrī

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese	(personiskais paraksts)	L.Gavare
Tiesneši	(personiskais paraksts)	L.Volberga
	(personiskais paraksts)	M.Sviķis